



Carrer de Barcelona

Granollers

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Carrer de Barcelona
Emplaçament	A la sortida sud de l'antic nucli de Granollers
Alçada:	142

Coordenades:

Latitud:	41.60527
Longitud:	2.28707
UTM Est (X):	440593
UTM Nord (Y):	4606197

Classificació

Número de fitxa	08096 - 198
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Antic Romà Medieval Modern Contemporani
Segle	XVI-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Observacions protecció:	Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Arqueològic de Granollers. Núm. CU-3. Protecció de tipus IV: Conjunts urbans
Data aprovació:	dc., 15/10/2003 - 12:00
Accés	Fàcil
Ús actual:	Social
Titularitat	Privada
Titular:	Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Cases del carrer de Barcelona 2-4-6](#)

[Camí Ral / Camí de Barcelona](#)

[Casa de Francesc Mas](#)

[Casa del Carrer de Barcelona 50-52](#)

[Casa del carrer de Barcelona, 37-41](#)

[Casa del carrer de Barcelona, 28](#)

[Casa Francesc Marimon](#)

[Casa de carrer de Barcelona, 26](#)

[Casa del carrer de Barcelona, 30](#)

[Casa del carrer de Barcelona, 48](#)

Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo

Data de registre de la dj., 01/11/2001 - 01:00

fitxa:

Autoria de la darrera Jordi Piñero Subirana

revisió:

Data de la darrera revisió: dl., 10/06/2024 - 11:10

Descripció

Carrer del centre històric de Granollers que es deriva de l'antic camí Ral, el qual venia de la ciutat de Barcelona i es dirigia cap a Vic. El carrer ha conservat el traçat de l'antic camí al seu pas per la ciutat. Actualment, el carrer de Barcelona arrenca pel sud a l'avinguda de Prat de la Riba i mena fins la Plaça Gran. En el seu últim tram passa a través de la plaça de Manuel Montaña. Aquest vial conserva amb certa cura un bon nombre de les cases antigues i de caire popular que li donen un caràcter d'antigor, sobretot al tram inicial. En podem destacar les següents:

Números SENARS: 1-3, 5 (1592), 7 (reformada, però amb restes antigues, can Pep de les mitges soles, sabateria), 11, 13 (ca la Seca), 15 (1924 M.J. Raspall), 29, 31, 37 a 41 (reformada), 63, 65, 115 (façana modernista).

Números PARELLS: 2 (Ca la Madalena), 4 (ca l'Ambrós), 20, 24 (esgrafiats en façana, can Vador de la Vedella, Salvador Corts Puigdomènech), 26, 28 (1554), 30 (1603), 40, 42, 46, 48 (destaca la porta, ca la Curenya), 50 (interessant façana amb finestra i porta; és de l'any 1568, ca l'Esperança Roca), 60, 102 (interessant l'arc de totxo i la porta).

A la cantonada amb carrer Museu hi ha una font pública.

Història

Els orígens del carrer de Barcelona cal situar-los als segles XII i XIII, quan es va anar formant un raval fora del nucli primitiu de la sagrera i vinculat a la consolidació del marcat a la zona de la plaça Major. La primera referència documental d'aquest sector es remunta al 1316, en un document entre el senyor del castell de la Roca i el rei Jaume II. Al segle XIII, quan es construí la muralla, el primer tram del carrer Barcelona ja estava prou urbanitzat com per quedar incorporat dins del recinte protegit. El 1378 hi ha més notícies, quan s'estableix una casa i hort fora del portal de Barcelona, en el costat occidental del camí. Sembla clar que llavors hi havia algunes construccions, segurament encara disperses, a l'exterior de la muralla i del vall. Eren el precedent del raval que va créixer més endavant. Per tant, quan es construí el nou recinte murat en època baix medieval (entre 1366 i 1376) ja existia aquest petit raval fora muralles, segurament format per cases disperses.

Però va ser al llarg del segle XVI i començament del XVII quan aquest carrer s'allargà i es consolidà, coincidint amb un període de creixement demogràfic i econòmic important de la població. Aleshores es va

produir també una progressiva urbanització dels patis i horts que encara existien (PANCORBO et alii, 2006: 63).

El carrer de Barcelona seguia pel traçat del camí reial de Barcelona a Vic. Aquí es situava un dels portals d'accés a la ciutat emmurallada, constituint un punt estratègic, tal i com es va considerar quan en plena crisi del segle XVI, i en concret l'any 1652, el "batlle de Morbo", per tal d'evitar el contagi de la pesta, manà tancar els portals de la ciutat, restant-ne tan sols tres d'oberts, aquest de Barcelona i els de Corró i Caldes (DANTÍ, 1986).

Es tracta d'un dels camins més vells de la ciutat, que entrava pel sud procedent de Barcelona. Per la part nord tenia sortida pel carrer de Corró, on el camí es dirigia vers la ciutat de Vic. La construcció de la nova carretera de Vic, que també travessava la vila, va portar "l'ensopiment al vell carrer" (VILA, 1930; HOMS, 1995). Diu Garrell que "aquest carrer és un dels més típics del vell Granollers. I, tal com el de Corró, els veïns havien d'estar sempre a l'aguait, els dies de pluges fortes, per a defensar-se de la grossa rierada que baixava d'un torrent que venia del Ramassà i que fins a la meitat del segle XX no va ser conduït a la riera. Aquells dos carrers es convertien en dues torrenteres i la Plaça en un llac intransitable.

Com a elements destacats en aquest carrer sobresortien la capella de Sant Cristòfol -d'un interès artístic limitat- així com els finestrals antics d'algunes cases i, a l'extrem d'avall, el gran casal i la finca dels Maspons. A tocar de la creu de terme hi havia el camp d'en Curenya, on l'any 1895 es van veure els primers "velocípedes" i les primeres bicicletes, encara amb rodes massisses" (GARRELL, 1960).

Bibliografia

BAULIES I CORTAL, Jordi (1965). *Granollers*. Barcelona, Biblioteca Selecta, volum. 372.

DANTÍ I RIU, Jaume (1986). "Factors socio-econòmics dels segles XVI i XVII", a *Estudis de Granollers i del Vallés Oriental*, Núm. 1, Aproximació al medi natural i a la història de Granollers, pp. 47-58 Granollers: Servei Municipal de Cultura.

GARRELL I ALSINA, Amador (1960). *Granollers, vila oberta*, Granollers, Gràfiques Garrell.

HOMS I COROMINAS, Josep (1995). *Granollers. Retalls d'Història Urbana*. Granollers: Tarafa, Editora de Publicaciones, S.L. Revista del Vallès.

PANCORBO, Ainhoa; VILA, Josep M i altres (direcció de Raquel LACUESTA i Albert LÓPEZ (2006). *Topografia urbana de Granollers entre els segles X i XVI. Estat de la qüestió i hipòtesi de configuració*. Servei de Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona; Ajuntament de Granollers (treball inèdit), p. 61-70.

VILA, Pau (1930). "Assaig de Geografia Comarcal: El Vallès", a *Comarca del Vallès*, Granollers: Biblioteca d'Estudis Comarcals.

Enllaços d'interès:

[Topografia urbana de Granollers entre els segles X i XVI. Estat de la qüestió i...](#)



